

flere Steder for 12 Rbd., netop det, som Kongen giver.

Formanden: Jeg maa bede den ærede Rigsdagsmand erindre, at Medlemmernes Navne ikke maae nævnes under Discussionen.

Boserup: Jeg skal tillade mig at bringe i Erindring, at jeg ikke har omtalt, at Rjbstæderne skulde bebyrdes med nogen Deel af Udredelsen eller Underholdningen af de 1728 Heste, som det privilegerede Hartkorn tidligere har udredet; jeg anseer den Byrde for at være saa ubetydelig og saa naturligt knyttet til Hartkornet, at den meget godt kan udredes af alt Hartkorn, naar vi blot blive befriede for en meget befofkelig Overbestyrelse, et meget befofsteligt Tilsyn, men jeg maa bestemt blive ved den Påastand, at Hartkornet inddeles i bestemte Districter, som hvert holder een Hest, og disse Districter kunde efter Lovudkastet ikke blive mindre end paa 230 Td. Hartkorn, og et saadant District er Regjeringen Garanti nok for at holde en Hest. Til Styrke for hvad jeg saaledes udtalte, skal jeg anføre, at Regjeringen, navnlig de militaire Authoriteter, maae faae en meget god Erfaring, eller rettere sagt en meget slet Erfaring, men som bliver en god Læremester, naar de see, hvorledes deres Heste, ved under den nuværende Vaabenstilstand i det Større at være bortliciterede til Foderværter, ere behandlede, og hvorledes de nu modtage dem, naar Krigen begynder, og hvad Tilsynet har kostet. Jeg vil være ansvarlig for, at Tilsynet, navnlig ved Konstringscommissioner og reisende Officere, som skulde see, hvorledes Hestene bleve fodrede, koster mere paa flere Steder end selve Fodringen. Vi ville ikke paa Landet unddrage os Byrden, vi ville kun have den saa liden som mulig, ved at faae Hestene fodrede saa billigt som muligt, men vi ville tillige selv see, at de blive fodrede godt.

M. Sørensen: Rytterhæsteholdet er jo, som bekjendt, en Levning fra den rigtige Adelsstands-Krigstid, da de havde de store personlige Byrder at bære til Krigskassen — deraf, siger jeg, er Rytterhæsteholdet den sidste Levning. Naar nu det

uprivilegerede Hartkorn har været fri for at bidrage til Rytterhæsteholdet, og nu det privilegerede Hartkorn skulde tage lige Deel med det uprivilegerede i fremtidige Skatter og Byrder, saa falder det jo ogsaa af sig selv, at nogen særskilt Byrde bør ikke længere paahvile det privilegerede Hartkorn, og at derfor det uprivilegerede bør tage lige Deel ogsaa i Hæsteholdet. (Ja!) Denne Sandhed er nu uomtvistelig, men Byrden skal jo dog ogsaa her være lige, saaledes at ligesaa lidt som det privilegerede Hartkorns Besiddere tage Deel med det uprivilegerede Hartkorns Besiddere i de Byrder, som ere forbi, som ere oppebaarne, ligesaa lidt bør ogsaa det uprivilegerede Hartkorns Besiddere nu tage Deel i den Byrde, som Rytterhæsteholdet hidtil har kostet. Jeg mener derimod, at skal dette Indjob af Heste gjøres, som er foreslaaet i § 6, da kommer det uprivilegerede Hartkorns Besiddere til at tage Deel i den Byrde, som allerede er udredet, da de dog derimod ikkun skulle tage Deel i de tilkommende Byrder, ved Udredelsen af tilkommende Heste og Bedligholdelsen af de nærværende, men, vel at mærke, ikke atter ved Indjob af de nærværende. Dette Punkt, mener jeg, man maa holde fast paa, hvis Ligheden skal være retfærdig. Den Byrde at holde Rytterhæste har jeg hørt, har af mange Rytterhæsteholdere virkelig være betragtet som en betydelig Byrde, og vi have idag hørt Vidnesbyrd derom af Mænd, der kjende det af Erfaringen; vi have hørt, at den betydeligste Byrde derved var som oftest at smøre paa vedkommende Steder, for at faae Hestene antagne, skjøndt de ikke vare dygtige til Antagelse, men det er en Udgift, der dog ikke bør vedblive for Fremtiden. Naar nu denne ubetydelige Byrde skulde blive til en saa stor Skat, som det efter Forslaget tegner til, saa at de privilegerede Besiddere ville føle, at de komme til at svare omtrent ligesaameget, efterat hele Landet tager Deel med deri, som da denne Byrde alene paahvilede dem, saa maa man dog forbauses derover.